

[Forsvarsministeren]

rigt var genstand for indgående drøftelse på mødet i det udenrigspolitiske nævn den 10. oktober.

Disse retningslinjer er, som det flere gange har været fremhævet, ikke udtryk for nogen ændring i NATOs gældende strategi, men sigter derimod på med udgangspunkt i NATOs strategi om det fleksible gensvar at sikre en forbedret politisk kontrol med den eventuelle brug af kernevåben. Retningslinjerne skal altså sikre den politiske indflydelse i implementeringen af strategien, men tager på ingen måde sigte på at ændre denne strategi.

Men det er da klart, at såfremt der mellem alliancens lande måtte blive aftalt ændringer i den gældende strategi, vil de nævnte retningslinjer naturligvis skulle revideres i overensstemmelse hermed.

Spm. nr. S 30

Til *arbejdsministeren* (8/10 86) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Har ministeren planer om at nedsætte støjgrænsen på danske arbejdspladser til under de 85 decibel, som EF har vedtaget ifølge Rådets direktiv, hvor vedtagelsen giver mulighed for yderligere national beskyttelse i forhold til det af EF vedtagne?«

Begrundelse

Ifølge EF-Rådsdirektiv af 12. maj 1986 er det muligt at beskytte danske arbejdere mere mod støjgener end de i Rådet vedtagne 85 dB, og selv om 85 dB kan opfattes som et fremskridt, er der så mange undtagelser i vedtagelsen, at fortolkningen kan opfattes på flere måder. Eksempelvis kan information om støj tilsyneladende erstattes fjernelse af støj på arbejdspladser.

I direktivet siges det endvidere, at støjen skal nedsættes, hvis det med »rimelighed kan opnås«. Det har endvidere i debatten været fremført, at Arbejdstilsynet har ønsket en støjgrænse på 80 dB.

Svar (16/10 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På baggrund af en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet kan jeg oplyse, at Rådets direktiv af 12. maj 1986 om beskyttelse af arbejdstagerne ved at være udsat for støj

under arbejdet fastsætter grænseværdier på henholdsvis 85 dB(A) og 90 dB(A). Støjniveauet over disse grænser medfører, at der skal træffes visse foranstaltninger.

Der peges i direktivet først og fremmest på følgende foranstaltninger, hvis en arbejdstagers daglige personlige støjbelastning overstiger 85 dB(A):

- fyldestgørende oplysninger om den potentielle risiko for høreskader som følge af støjudsættelse,
- fyldestgørende oplæring om brugen af høreværn.

Hvis den daglige personlige støjbelastning overstiger 90 dB(A), skærpes foranstaltningerne, og virksomhederne forpligtes først og fremmest til at:

- fastslå grunden til overskridelsen af de 90 dB(A),
- iværksætte et program til løsning af støjproblemerne, hvis dette med rimelighed kan gennemføres.

Direktivet giver mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre love eller administrative bestemmelser, der sikrer arbejdstagerne en mere vidtgående beskyttelse, end direktivet giver mulighed for.

Jeg kan oplyse, at støjområdet i Danmark reguleres ved Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 452 af 27. august 1984.

Heri fastsættes det, at ingen person må udsættes for en støjbelastning over 90 dB(A) under arbejdet, og såfremt støjbelastningen overstiger 85 dB(A), må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføre, såfremt der stilles høreværn til rådighed. Herudover fastsætter bekendtgørelsen, at unødigt støj skal undgås. Den danske støjbekendtgørelse går altså videre, end EF-direktivet foreskriver.

Direktoratet for Arbejdstilsynet har over for mig oplyst, at direktoratet ved udstedelsen af bekendtgørelsen af Arbejdsministeriet blev anmodet om følgende:

- at forstærke vejledningsindsatsen over for virksomheder, leverandører m.fl.,
- at komme med forslag til en støjdeklarationsordning,
- at igangsætte et udredningsarbejde med henblik på tilvejebringelse af et mere sikkert grundlag for en fremtidig vurdering af tilpasningen af støjgrænsen til ændrede tekniske og økonomiske vilkår.